

⁵¹ De hertelling is gebaseerd op Mat. 14:22-33; Mar. 6:45-52; Joh. 6:16-21.

⁵² In de paragraaf ervoor is door Polman het verhaal van de wonderbare spijziging (Mat. 14:13-21; Mar. 6:30-44; Luc. 9:10-17; Joh. 6:1-14) behandeld (pp. 141-145).

⁵³ Joh. 6:14-15.

⁵⁴ Mat. 14:22.

⁵⁵ Hoe Polman ertoe komt het water als 'de beek Kison' aan te duiden, is mij een raadsel. Hij is van mening dat de wonderbare spijziging in de nabijheid van Betsaida heeft plaatsgevonden (Luc. 9:10; anders Mar. 6:45), waar Jezus met zijn leerlingen per boot is aangekomen (p. 142). Vandaar vertrekken de leerlingen per boot, op bevel van Jezus, naar de andere kant van het water, naar Kafarnaüm (Joh. 6:24). Het water dat overgestoken wordt, is het Meer van Genesaret (Mat. 14:34; Mar. 6:53)/de Zee van Tiberias (Joh. 6:1).

(145) Onder het eten van het brood en de visch⁵² had men reeds eenige beweging onder het volk opgemerkt en, toen het zoo bijna afgeloopen was, riep het volk: 'O, dat is een Profeet, dat is de Messias der wereld. Wij moesten hem tot Koning maken, wij moeten hem kroonen.⁵³ O, ja, dat moesten wij doen, en als hij dan onzen Koning is, hebben wij niets te vreezen, want dan kunnen wij onze vijanden in moerassen en in dorre plaatsen lokken, want de onze kan ons drenken en ook alles doen.' Ja, zelfs de Apostelen waren ook van dit gevoelen en dachten en hoopte dan ook bij Jezus rijk groote heeren en ministers te worden. 'Ja,' zeiden zij tot het volk, 'Nu moet gij hem niet laten gaan. Gij moet hem tot Koning uitroepen. Hij zal het wel niet willen, maar gij moet het toch maar doen.' Zoo spraken zij tot de schare in plaats van hen stilte in te boezemen. Ja, zij vuurde ze zelfs hoe langer hoe meer aan, maar nog wat later, toen het volk alle gegeten hadden, zeide de Heiland tot zijne leerlingen: 'Ga nu in het schuitje en zeil de beek over naar Kapernaum. Ik zal de schare een afscheid geven en dan snel bij u komen.' 'Neen, meester,' (146) zeide zij, 'wij moesten nog wat wachten, het is geen weer en de wind is tegen.' 'Neen, dat moet gebeuren,' zeide Jezus. 'Ja, aanstonds meester, de wind en weer is tegen.' En dit wilden zij dus niet en het gevolg was dat Jezus hen daartoe dwingen moest om in het schuitje te gaan, want dit wordt bij Mattheus met nadruk gezegd.⁵⁴ Hij gaat dan, na afscheid genomen te hebben, op den berg en heeft daar denkelijk tegen de aardschgezindheden van het menschedom gebeden, opdat het niet bij de schare en de Apostelen zoude doordringen, opdat Gods plan niet vernietigd zou worden. Maar laten wij met de Apostelen de beek Kison⁵⁵ over zeilen en hooren wat er gebeuren zal. De 12 leerlingen dan in het schuitje gegaan zijnde, zakte al langzamerhand de beek Kison af, doch met tegenwind, en toen waren zij zoo verschrikkelijk en vreeselijk knorrig dat zij zeker op menigerlei wijze tegen elkander over Jezus gesproken hebben. Mogelijk zei de een wel: 'Ja, wat is dat toch naar, dat wij ons zoo laten hebben misleiden. Het is wel ongelukkig dat onzen meester deze gelegenheid heeft laten voorbijgaan. Er waren nu zooveel menschen op zijn hand en alle wilde hem toch nu tot Koning uitroepen en kroonen en hij onttrekt zich maar.' Een ander zei misschien weder: 'Ja, hij onttrekt er zich maar van. Hij doet maar niet dan prediken, leeren en onderwijzen.' Een derde zeide weer: 'Wij misleiden ons maar.' En door kwade gedachten en denken ging het van kwaad tot erger en eindelijk, door Jezus te leur gesteld, nemen